28/04/2020

ΑΦΙΕΡΩΜΑ – 22 χρόνια από την εκλογή του Αρχιεπ. Χριστόδουλου

/ Επικαιρότητα

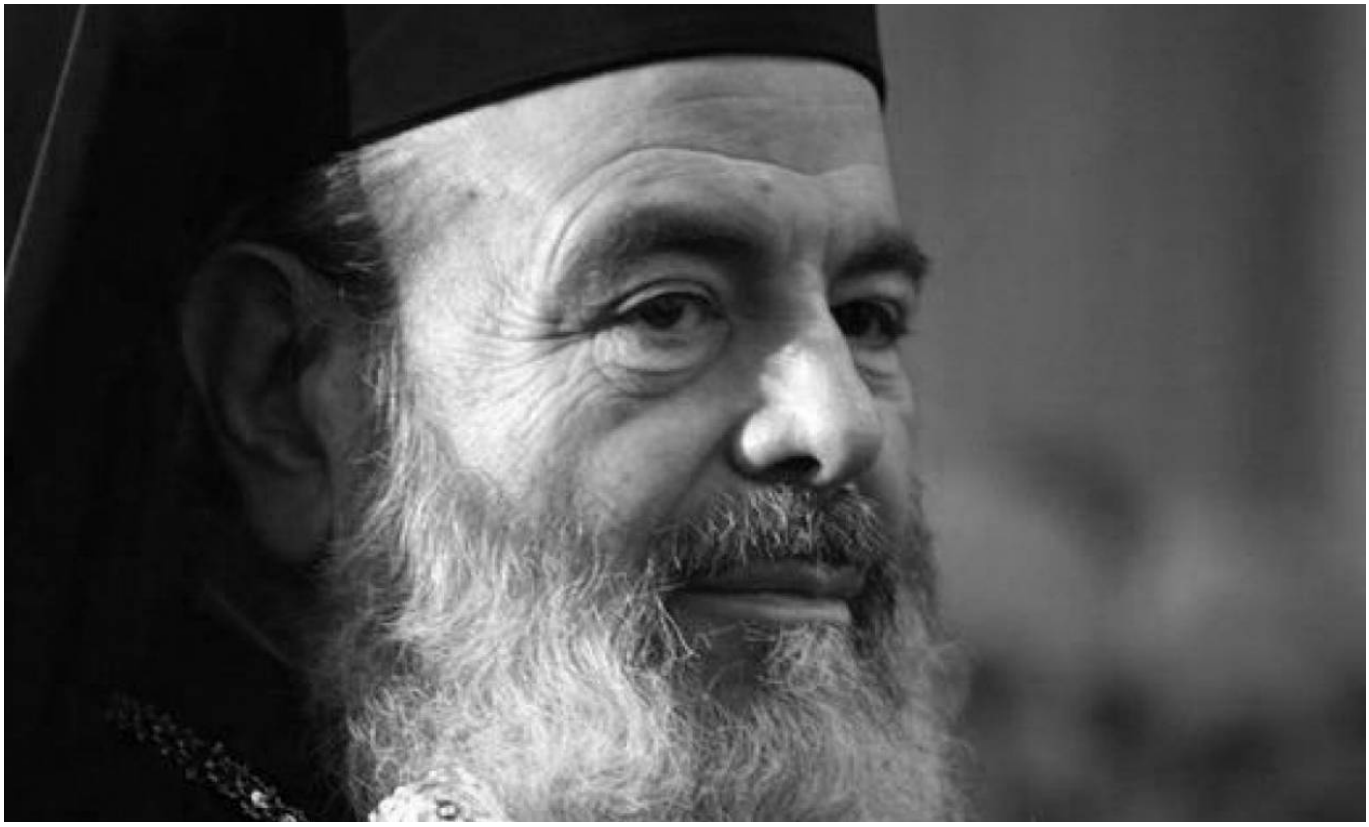

Ήταν 28 Απριλίου 1998 όταν ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Αθηνών κυρός Χριστόδουλος εξελέγη από την ιεραρχία με μεγάλη πλειοψηφία, σε διαδοχή του Σεραφείμ Τίκα που είχε αποβιώσει στις 10 Απριλίου 1998.

Σήμερα 22 ολόκληρα χρόνια από την εκλογή του και 12 χρόνια από την κοίμησή του, εξακολουθεί να σημαδεύει με τον λόγο του και να μνημονεύεται κάθε φορά που οι Εκκλησίας διέρχεται δύσκολες ώρες.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ, όπως τα περιέγραψε το περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ στο τεύχος του Ιουνίου 1998:

« Έγιναν τρείς ψηφοφορίες προς τα οριζόμενα από το άρθρο 15,του Νόμου 590/1977, δοθέντος ότι κατά την πρώτη και δευτέρα ψηφοφορία, ουδείς από τους ψηφισθέντες συγκέντρωσε την απόλυτη πλειοψηφία.

Οι 76 εκλέκτορες κατά τις τρείς ψηφοφορίες εψήφισαν ως εξής:

Κατά την πρώτη ψηφοφορία ο Σεβ. Δημητριάδης Χριστόδουλος έλαβε 23 ψήφους.
Ο Σεβ. Θηβών Ιερώνυμος έλαβε 21 ψήφους και ο Σεβ. Αλεξπόλεως Ανθιμος, έλαβε 13 ψήφους, ο Σεβ. Βρεσθένης(νύν Αρχιεπίσκοπος Αμερικής) Δημήτριος έλαβε 6 ψήφους, ο αείμνηστος σήμερα Σεβ. Ιωαννίνων Θεόκλητος 4 ψήφους , ο Σεβ.Μεγάρων Βαρθολομαίος 4 ψήφους, ο αείμνηστος σήμερα Σεβ. Πισιδίας Μεθόδιος έλαβε 2 ψήφους, ο αείμνηστος σήμερα, Σεβ. Κερκύρας Τιμόθεος 1 ψήφο και τέλος ο αείμνηστος σήμερα Σεβ. Ζιχνών Σπυρίδων 1 ψήφο. Υπήρχε και μία λευκή ψήφος.»»

Στο Β γύρο είχαμε απορρόφηση των μικρών υποψηφιοτήτων από τον ισχυρό πρώτο υποψήφιο Δημητριάδος Χριστόδουλο. Και τα αποτελέσματα διαμορφώθηκαν ως εξής:

«Κατά την δευτέρα ψηφοφορία έλαβαν: ο Σεβ.Δημητριάδος Χριστόδουλος 35 ψήφους.ο Σεβ.
Θηβών Ιερώνυμος 25 ψήφους, ο Σεβ.Αλεξανδρουπόλεως Ανθιμος 13, ψήφους, ο Σεβ. Μεγάρων 2 Ψήφους και ο Σεβ Ζιχνών 1 ψήφον.
Κατά την Τρίτη ψηφοφορία έλαβαν αντιστοίχως:
Ο Σεβ.Δημητριάδος Χριστόδουλος 49 ψήφους,
Ο Σεβ. Θηβών Ιερώνυμος 20 ψηφους και ο Σεβ.Αλεξπόλεως Ανθιμος 4 ψήφους. Υπήρξαν και τρείς λευκοί ψήφοι.

Στον αρχιεπισκοπικό χρόνο είχε μείνει μόνο εννέα χρόνια και εννέα μήνες, αλλά σε αυτό το χρονικό διάστημα είχε καταφέρει να συσπειρώσει τους Έλληνες, να μιλήσει στις καρδιές των νέων, να κάνει την εκκλησία υπολογίσιμη μονάδα στην κοινωνία, όχι μόνο από πνευματικής πλευράς αλλά και από πλευράς παρεμβάσεων για σπουδαία θέματα που αφορούσαν το Έθνος μας και την Ορθοδοξία. Γι’ αυτό ο Μακαριστός πια Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος είχε αποκτήσει δυνατούς φίλους αλλά και δυνατούς εχθρούς, που θεωρούσαν ότι οι παρεμβάσεις του στα πολιτικά θέματα της χώρας ήταν υπερβολικές και δημιουργούσαν κραδασμούς.

Ήταν ο θρησκευτικός ηγέτης, που μίλησε την γλώσσα της νεολαίας, προκειμένου να τους πλησιάσει. "'Ελάτε στην Εκκλησία όπως είστε, με το τζην, με το σκουλαρίκι..." είχε πει χαρακτηριστικά, εκπλήσσοντας τον λαό που τον αγάπησε για την αμεσότητά του και τον λόγο του. 'Όταν μάλιστα άκουσε τους νέους να λένε "τον Χριστόδουλο τον πάω", έδωσε την απάντησή του στην ίδια γλώσσα: «Κι εγώ σας πάω» – Ο πύρινος λόγος του παραμένει επίκαιρος ακόμα και στις μέρες μας.

Γόνος προσφύγων

Γεννήθηκε στη Ξάνθη στις 17 Ιανουαρίου 1939 και ήταν γιος του Κωνσταντίνου και της Βασιλικής Παρασκευαΐδη, προσφύγων. Η οικογένειά του καταγόταν από την Αδριανούπολη της Ανατολικής Θράκης και εγκαταστάθηκε στην Ξάνθη μετά τη Συνθήκη της Λωζάνης. Σε ηλικία 2 ετών, μετά την εμπλοκή της Ελλάδας στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, το 1941, η οικογένειά του μετακόμισε για λόγους ασφαλείας στην Αθήνα, όπου ο μετέπειτα Αρχιεπίσκοπος έζησε μέχρι την ηλικία των 35 ετών. Μαθήτευσε στο δημοτικό σχολείο Κοραής και ακολούθως στο Λεόντειο Λύκειο Πατησίων με άριστη επίδοση.

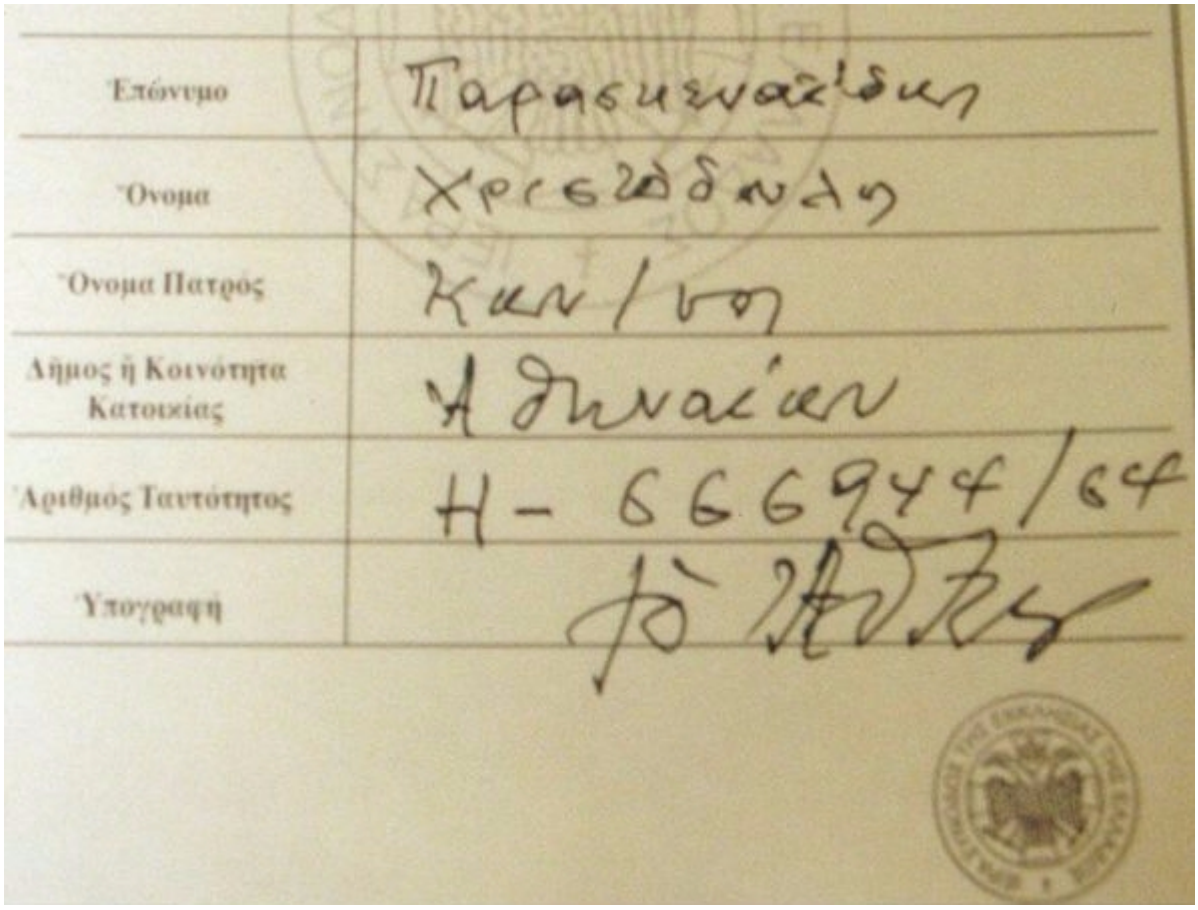

Επώνυμο	Παρασκευαΐδης
Όνομα	Χριστόδουλος
Όνομα Πατρός	Κων/νος
Δήμος ή Κοινότητα Κατοικίας	Αθηναίων
Αριθμός Ταυτότητος	Η - 666944/64
Υπογραφή	

Το 1957, σε ηλικία 18 ετών, ήταν ψάλτης στην Αγία Ζώνη Κυψέλης και εκεί συναντά τον τότε διάκονο Καλλίνικο Καρούσο (μετέπειτα Μητροπολίτη Πειραιώς), ο οποίος λειτουργούσε στον ίδιο ναό. Εκείνος θα του γνωρίσει τον Αθανάσιο Λενή (μετέπειτα Μητροπολίτη Καλαβρύτων Αμβρόσιο). Το 1958 οι τρεις ιδρύουν τη μοναστική αδελφότητα «Χρυσοπηγή» στο Παγκράτι.

Το 1961 εγκαταστάθηκε μαζί με τους Καλλίνικο Καρούσο και Αθανάσιο Λενή στη Μονή Βαρλαάμ των Μετεώρων, της οποίας ορίσθηκε ηγούμενος ο Καλλίνικος.

Εκάρη μοναχός στις 16 Μαΐου 1961 στη Μονή Βαρλαάμ και στις 17 Μαΐου 1961 χειροτονήθηκε διάκονος στον Ιερό Ναό Αγίων Αναργύρων Τρικάλων.

Το 1962 ο Χριστόδουλος ολοκληρώνει επιτυχώς τις σπουδές του στη Νομική και εγγράφεται στη Θεολογική Σχολή. Μαζί με τους συνιδρυτές της Χρυσοπηγής αναπτύσσουν πλούσια δράση, διοργανώνοντας κατηχητικά και προσελκύοντας δεκάδες νέα παιδιά.

Το 1965 χειροτονείται πρεσβύτερος και διορίζεται, κατόπιν εξετάσεων, γραμματεύς στην Ιερά Σύνοδο. Οικοδομεί νέες σχέσεις και γνωρίζει το διοικητικό μηχανισμό της Εκκλησίας ενώ κερδίζει την εμπιστοσύνη πολλών μητροπολιτών.

Στις 14 Ιουλίου 1974, λίγες ημέρες πριν από τη μεταπολίτευση, η Ιεραρχία τον αναδεικνύει Μητροπολίτη Δημητριάδος και Αλμυρού.

Στο Βόλο γίνεται πρωταγωνιστής στην κοινωνία

Ο 35χρονος Ιεράρχης επικεντρώνει το ενδιαφέρον του στη νέα γενιά. Επισκέπτεται σχολεία, ιδρύει κατηχητικά, ενισχύει το φιλανθρωπικό έργο.

Ο τότε Αρχιεπίσκοπος Σεραφείμ θα τον αξιοποιήσει τον Χριστόδουλο στη μάχη του 1988 για την εκκλησιαστική περιουσία λόγω της δύναμης του λόγου του. Την ίδια ώρα οικοδομεί στενές σχέσεις με ιεράρχες του οικουμενικού θρόνου.

Σιγά – σιγά αρχίζει να ενδιαφέρεται για το εσωτερικό της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος. Το χάρισμά του να είναι τόσο αγαπητός τον βοήθησε να κερδίσει τη φιλία και την εμπιστοσύνη πολλών και ισχυρών μητροπολιτών. Αναπτύσσει σχέσεις με πολιτικούς, δικαστικούς, πανεπιστημιακούς, εκδότες, δημοσιογράφους και επιχειρηματίες. Το όνομά του υπάρχει παντού, σε όλους τους κύκλους. Αρθρογραφεί, δίνει συνεντεύξεις, κάνει ραδιοφωνικές εκπομπές και συμμετέχει στα κοινά υπέρ του δέοντος κάνοντας μια άλλη αρχή στην εκκλησιαστική του πορεία το 1990.

28 Απρίλιου του 1998 ο Χριστόδουλος, Μητροπολίτης Δημητριάδος, γίνεται Αρχιεπίσκοπος Αθηνών, αφού χηρεύει ο θρόνος από την αποδημία του Σεραφείμ 3 εβδομάδες πριν .

Ο 19ος κατά σειρά ποιμενάρχης της Αθήνας, ο Δημητριάδος Χριστόδουλος, με συγκίνηση, ανακοίνωνε από τα μεγάφωνα: «Αποδέχομαι την υψηλήν ταύτην διακονίαν…».

Το συγκεντρωμένο πλήθος φώναζε «Αξιος, Αξιος» και δημοσιογράφοι και φωτορεπόρτερ είχαν πλέον καταλάβει ότι τους περίμενε πολύ δουλειά με το νέο πρόσωπο της εκκλησίας.

«Φέρνουμε την ανανέωση, την αξιοκρατία και τον εκσυγχρονισμό στην Εκκλησία. Θέλω να πιστεύω και οραματίζομαι μια Εκκλησία ζωντανή και δυναμική που να βρίσκεται μέσα στον λαό μας με ανοιχτά τα φυλλοκάρδια της. Οχι μόνο για να ακούει τους στεναγμούς του λαού μας αλλά και για να συντονίζεται στους παλμούς της καρδιάς του» τόνισε στις πρώτες του δηλώσεις κάνοντας ξεκάθαρο από την αρχή ότι η Εκκλησία θα έχει λόγο τα εθνικά, πολιτικά και κοινωνικά .

Αρχιεπίσκοπος Αθηνών

Το έργο του

Κατά τη διάρκεια της αρχιερατείας του έλαβε και τις ακόλουθες πρωτοβουλίες:

ίδρυσε 14 Ειδικές Συνοδικές Επιτροπές για ένα ευρύ φάσμα προβλημάτων της σύγχρονης κοινωνίας
ίδρυσε το 1998 γραφείο αντιπροσωπείας της Εκκλησίας της Ελλάδος στην

Ευρωπαϊκή Ένωση, στο Συμβούλιο της Ευρώπης και στην UNESCO, καθώς και ειδική Συνοδική Επιτροπή παρακολούθησης Ευρωπαϊκών Θεμάτων
συνέστησε το Ίδρυμα Ψυχοκοινωνικής Αγωγής και Στήριξης «Διακονία» το 1999 για την αντιμετώπιση κοινωνικών προβλημάτων με έμφαση στους τοξικομανείς, ενώ παρείχε και κέντρο πρόληψης,
ίδρυσε τη «Στέγη Μητέρας» το ίδιο έτος για τη στήριξη ανύπανδρων μητέρων και κακοποιημένων γυναικών,
ίδρυσε το Κέντρο Στήριξης Οικογένειας (ΚΕΣΟ) για τη μέριμνα για τα θύματα εμπορίας και παράνομης διακίνησης προσώπων,
δημιούργησε αλυσίδα βρεφονηπιακών σταθμών για την στήριξη απόρων και πολύτεκνων οικογενειών
ανέπτυξε το Γραφείο Νεότητας με κατασκηνώσεις, αθλητικές δραστηριότητες, φοιτητικές συνάξεις, σχολές βυζαντινής μουσικής κ.ά.
Από το 2002 λειτούργησε η Αλληλεγγύη[13], μία μη κυβερνητική οργάνωση της Εκκλησίας της Ελλάδος, με σκοπό την ανθρωπιστική βοήθεια σε Ελλάδα και εξωτερικό[14][15]. Στο πλαίσιο της «Αλληλεγγύης» εγκαινιάστηκε το 2005 ο ξενώνας «Στοργή» με στόχο τη φιλοξενία, περίθαλψη και επανένταξη στην κοινωνία γυναικών θυμάτων οικογενειακής ή άλλης βίας.
Καθιέρωσε την επιδότηση του τρίτου παιδιού στα πλαίσια «προγράμματος στήριξης χριστιανικών οικογενειών της Θράκης» με τη μορφή μηνιαίου επιδόματος[2] 35.000-40.000 δραχμών ανά παιδί ανά μήνα, με θετικά αποτελέσματα προς την κατεύθυνση της αύξησης των γεννήσεων με τον αριθμό «των γεννηθέντων ως τρίτων τέκνων... δι’ έκαστον των ετών εφαρμογής αυτού, υπερδιπλάσιο των προ της εφαρμογής του Προγράμματος ετών». Το πρόγραμμα αυτό συνάντησε ορισμένες αντιδράσεις επειδή δεν δίνονταν στους μουσουλμάνους της περιοχής. Η Ιερά Σύνοδος με επιστολή της απάντησε λέγοντας πως καταβάλλει το επίδομα μόνο στις χριστιανικές οικογένειες επειδή σε αυτές μόνο έχει πρόσβαση αφού αυτές είναι μέλη της, ενώ έθιξε και ζήτημα διαρκούς απραξίας των κατηγόρων του προγράμματος. Σύμφωνα με τα στοιχεία των ληξιαρχείων, το μέτρο της Ιεράς Συνόδου βοήθησε να αυξηθεί η γεννητικότητα των χριστιανικών οικογενειών καθώς οι οικογένειες που απέκτησαν τρίτο παιδί έφτασαν μέσα σε τέσσερα χρόνια τις 800 από περίπου 100.
με πρωτοβουλία του η Εκκλησία της Ελλάδος παραχώρησε 30 στρέμματα για τη δημιουργία μουσουλμανικού νεκροταφείου στο Σχιστό.
Επίσης επί των ημερών του έγινε διοργάνωση πλήθους συνεδρίων και ημερίδων, είτε με τη συμμετοχή του, είτε υπό την αιγίδα του, για σειρά σύγχρονων θεμάτων της Θεολογίας, όπως οι αιρέσεις, οι ιερατικές κλίσεις και η κατήχηση. Αναβαθμίστηκε ο ραδιοφωνικός σταθμός της Ελλαδικής Εκκλησίας και εκσυγχρονίστηκαν έντυπα όπως ο «Εφημέριος» και η «Εκκλησία», όπως και εκδόθηκε το περιοδικό «Τόλμη». Αρκετές μητροπόλεις επίσης απέκτησαν τη δική

τους ιστοσελίδα, ενώ αξιοποιώντας κοινοτικά κονδύλια εκδίδουν ηλεκτρονικά πιστοποιητικά και έγγραφα. Στις 19 Δεκεμβρίου 1999 στον Ιερό Ναό Αγίου Κωνσταντίνου Ομόνοιας χειροτόνησε τον πρώτο ιερέα στην Ελλάδα, προερχόμενο από την Αφρική, Θεότιμο Κασόμπο Τσάλαν.